

'STEENRIJK'
(STEINREICH ODER WUNSCHLOS GLÜCKLICH)
KOMEDIE IN 3 BEDRIJVEN
VOOR
4 DAMES – 4 HEREN
DOOR
REGINA WROBLEWSKI
NEDERLANDSE VERTALING
CARL SLOTBOOM

KORTE INHOUD:

Frits Groeneveld heeft op zijn laatste wandeling door de natuur, weer talrijke stenen mee naar huis gebracht. Hij laat zijn vondsten aan zijn vrouw Julia zien, maar deze is, na alle voorgaande vondsten, niet bijster enthousiast. Zelfs een prachtige kristal interesseert haar niet. Ze heeft nogal wat commentaar en als Frits vraagt of ze haar mond wil houden, kan ze opeens niet meer praten. Opeens doen zich allerlei mysterieuze gevallen voor. Taarten verschijnen uit het niets, de buurvrouw krijgt plotseling een snor, mensen worden plotseling verliefd op elkaar en familie Groeneveld vindt een miljoen euro in de kast. Dit alles nadat Frits desbetreffende wensen heeft geuit. Deze zeldzame voorvallen blijven ook niet verborgen voor buurman Hans, die er probeert een slaatje uit te slaan.

ROLVERDELING:

FRITS GROENEVELD

Verstrooide man. Rustig type, beetje in zichzelf gekeerd. Niet erg praktisch ingesteld. Heeft geologie als hobby. Houdt van de natuur en zijn gezin.
Leeftijd: 50-60 jaar

JULIA GROENEVELD

Echtgenote van Frits. Charmant. Komt resoluut over, doch is zeer gevoelig. Ergert zich aan het feit dat haar man zo wereldvreemd is.
Leeftijd: 45-55 jaar

LINDA GROENEVELD

Dochter van Frits en Julia. Vrolijke, moderne jonge vrouw.
Leeftijd: 20-25 jaar

KAI MUNSTER

Hobby-collega van Frits. Erg verlegen en in zichzelf gekeerd. Is hopeloos verliefd op Linda.
Leeftijd: 25-30 jaar

MARGA PETERSEN

Buurvrouw van de Groenevelds. Beetje opschepperig, opdringerig type, maar met het hart op de juiste plek
Leeftijd: 40-55 jaar

HANS PETERSEN

Echtgenoot van Marga. Onaangename, onsympathieke man. Heeft alcoholprobleem.
Leeftijd: 40-55 jaar

LEO VERHOEF

Aardige man, maar voelt zich als politieman erg belangrijk.
Leeftijd: geen bepaalde leeftijd

SUZANNE

Charmant, maar dom.
Leeftijd: 25-40 jaar

DECOR:

Woonkamer van familie Groeneveld.

In de linkerwand twee deuren: op- en afgang en slaapkamerdeur.

Achterwand: de deur naar de kamer van Linda.

Rechterwand: keukendeur.

Verder: kastje, salontafel, bank, fauteuil, raam, eettafel met stoelen.

SPEELDUUR:

100 minuten

TIJD:

Heden.

NEDERLANDSE VERTALING:

Carl Slotboom

www.carlslotboom.nl

toneelslotboom@quicknet.nl

Abbekerk

November 2013

EERSTE BEDRIJF – EERSTE SCÈNE
JULIA, LINDA, MARGA, FRITS, KAI, HANS

(Als het doek open gaat dekt Linda de tafel voor het middageten. Radio speelt rustige, moderne muziek. Linda gaat na enkele ogenblikken dansend terug naar de keuken)

JULIA **(Komt uit de slaapkamer en heeft servetten bij zich. Kijkt niet erg vrolijk. Zet de radio uit en kijkt op haar horloge. Smijt dan de servetten op tafel)** Mannen! Bah!

LINDA **(Komt uit de keuken. Heeft een dienblad met daarop drie glazen. Met haar vrije hand zet ze de radio weer aan)**

JULIA Moet dat persé?

LINDA **(Maakt dansbewegingen)** Kom op mam... doe eens mee, goed voor de bloeddruk. **(Duwt haar heup tegen die van haar moeder, die daardoor bijna omvalt)**

JULIA **(Zet de radio uit)** Zo... einde! **(Kijkt weer op haar horloge en zucht)**

LINDA **(Negeert het gezucht van haar moeder)** Ik ben dolgelukkig! Mijn eindexamen op zak en nu naar de grote stad en van daaruit de wijde wereld in.

JULIA Pas maar op voor die grote wijde wereld en zorg er maar voor dat je niet binnen de kortste keren met een kind op je arm loopt en een man zit te wachten op zijn middageten. Je zult niet de eerste zijn die dit overkomt.

LINDA **(Geïrriteerd)** Maak je maar geen zorgen. **(Kijkt op haar horloge)** Papa zal zo ook wel komen.

JULIA Ja ja, dat ken ik. Sinds vijftieng jaar **(Terwijl ze door praat gaat ze intussen naar de keuken en praat achter het toneel verder)** staat elke zondag precies om half één het eten op de tafel en het is elke zondag maar weer afwachten of je vader op tijd is.

LINDA **(In de richting van de keuken)** Papa bedoelt het niet zo. Hij vergeet gewoon de tijd als hij op zoek is naar stenen.

JULIA **(Komt uit de keuken met pan/terrine soep en zet het op de tafel)** Dat is nou weer typisch! Altijd houd je hem de hand boven het hoofd. Denkt in dit huis ook wel eens iemand aan mij?

LINDA **(Lacht)** Heel veel mannen zitten elke zondag in de kroeg en laten zich vollopen. Papa geniet van de frisse lucht en je mag blij zijn dat hij zo'n onschuldige hobby heeft.

JULIA Onschuldig is zwaar overdreven. Zal ik je eens laten zien hoe dat in werkelijkheid gaat? Kom hier en ga eens op je rug liggen. **(Linda stribbelt eerst tegen, maar gaat dan toch liggen)** Laten we even aannemen dat ik zo aan het strand lig. Spiernaakt. Een halve meter achter mij ligt een interessante steen. In plaats dat je vader nu naar mij kijkt en zegt, kijk eens aan, wat hebben we hier voor moois, stapt hij als een onbehouwen olifant over me heen. **(Stapt over Linda heen)**

LINDA **(Staat op)** Maar mama, je ligt toch nooit spiernaakt aan het strand?

JULIA Nee, maar af en toe zou ik ook wel eens wat spannends mee willen maken.

LINDA **(Lacht)** Naakt voor papa op het strand liggen?

JULIA **(Lacht)** Nee, liever toch maar niet. Maar alle gekheid op een stokje, je hebt eigenlijk wel gelijk, er zijn mannen die gekkere dingen doen. **(Windt zich weer een beetje op)** Maar sinds hij met deze meneer Munster stenen zoekt, komt hij nog later thuis en is het eten telkens koud.

LINDA **(Lacht)** Oh mijn hemel, Kai Munster is nog verstrooider dan papa. **(Er wordt gebeld)** Als je het over de duivel hebt, trap je hem op zijn staart.

JULIA **(Terwijl ze naar de deur gaat)** Welnee, je vader heeft toch een sleutel. **(Julia af en komt vrijwel onmiddellijk weer terug met Marga)**

MARGA Ik hoop dat je me even kunt helpen. Ik heb geen korreltje zout in huis en varkenslapjes zonder zout smaakt nergens naar.

JULIA Ga je nu pas braden? Het is al half één geweest. **(Tegen Linda)** Wil jij even een kopje zout pakken voor Marga? **(Linda naar de keuken)**

MARGA Zondags slapen we graag een beetje uit en ontbijten pas tegen tien, we eten pas aan het eind van de middag warm. Wat eten jullie? **(Tilt het deksel van de pan op en kijkt er in)** Kippensoep? Op zondag? **(Met een lach)** Ik zal jullie een paar varkenslapjes brengen.

JULIA **(Geïrriteerd)** Dat is het voorafje, om de honger op te wekken. We eten een lekkere rollade en als toetje vanille ijs met slagroom.

MARGA Het was maar een grapje Julia. Waarom ben je zo geïrriteerd? **(Kijkt om zich heen)** Waar is onze Frits? Weer stenen zoeken? Nou ja, des te beter, des te meer rollade is er voor jullie. **(Linda komt uit de keuken met een kopje zout)**

JULIA Zo Marga, hier is het zout. Ga terug naar je varkenslapjes, ik ben vandaag niet zo in de stemming voor bezoek. **(Marga af)**

LINDA Dat mens is erger dan een infectie en haar man is ook al zo'n engerd. Hij kijkt me altijd aan op een manier, dat ik hem er van verdenk dat hij me met zijn ogen uitkleedt.

JULIA Je ziet er ook goed uit Linda en oude bokken kijken graag naar een groen blaadje.

LINDA Gaterverdamme!

JULIA Je hebt gelijk, Hans kan verschrikkelijk vervelend zijn, maar met Marga is eigenlijk helemaal niets mis. Soms heb ik echter geen zin in haar flauwe grapjes en moet ik haar afremmen. Maar ze bedoelt het niet kwaad. Eigenlijk heb ik medelijden met haar. Ze is vaak alleen, omdat Hans meer tijd in de kroeg doorbrengt dan thuis en als hij thuis is, is hij dronken.

LINDA Kunnen we alvast gaan eten, ik heb honger.

JULIA Ja, eerlijk gezegd heb ik ook geen zin meer te wachten. **(Gaan aan tafel zitten)**

LINDA En hoe zit dat met die rollade? Die heb ik niet gezien in de keuken.

JULIA Dat heb ik alleen maar gezegd omdat Marga kleinerend deed omdat er alleen soep op tafel stond. Eet smakelijk. **(Beginnen te eten. Stemmen achter het toneel)**

FRITS **(Komt op, gevolgd door Kai)** Dag meiden, zijn wij te laat? Nee toch?

KAI Dag mevrouw Groeneveld, hallo Linda.

JULIA Wat bedoel je met, zijn wij te laat? Jij bent te laat. Meneer Munster heeft niet gezegd dat hij om half één hier zou zijn.

KAI **(Voelt zich wat ongemakkelijk)** Dan eh... dan zal ik niet verder storen.

FRITS Je stoort helemaal niet en je kunt gelijk mee eten. Er is vast nog wel een bord kippensoep voor je over. Nietwaar Julia? **(Reageert niet)**

KAI Dat is erg vriendelijk, maar ik moet eh... Op mij wordt gewacht... ik bedoel... mijn moeder wacht op mij. We eten rollade. **(Linda proest en Julia lacht. Kai is verbaasd)** Wat is daar zo grappig aan?

JULIA **(Lacht nog steeds)** Niets meneer Munster, helemaal niets. Nou, laat uw moeder dan maar niet wachten en eet smakelijk voor straks.

KAI Ja, dan eh... dan ga ik maar. Dag mevrouw Groeneveld, dag Linda. **(Gaat af, gevolgd door Frits)**

FRITS **(Komt weer op)** Wat is er met jullie aan de hand? **(Kijkt van de één naar de ander en als er niet wordt gereageerd, legt hij zijn gevonden schatten op de tafel)** Kijk eens wat ik vandaag allemaal weer gevonden heb. **(Frits legt allerlei stenen op tafel, waaronder een grote steen, die er uitziet als een kristal)**

JULIA **(Ongeduldig)** Ja Frits, heel erg mooi allemaal, maar Linda en ik hebben nu werkelijk lang op je gewacht en we hebben honger. Ga alsjeblieft zitten en eet voordat die soep helemaal koud is. **(Pakt de vondsten van Frits op en legt ze in een laatje. Frits pakt de kristal, legt hem in het zicht en gaat dan aan tafel zitten)**

LINDA Je kunt je gevonden voorwerpen straks ook nog laten zien papa.

FRITS Graag lieve schat. **(Julia scheidt soep op voor Frits)**

FRITS Eet smakelijk.

JULIA **(Onvriendelijk)** Eet smakelijk!

LINDA **(Met een zucht)** Eet smakelijk. **(Met eet zwijgend. Plotseling is er lawaai buiten te horen, gevolgd door dronkenmansgezang)**

JULIA Wat is daar aan de hand?

FRITS Dat zal onze buurman Hans zijn en zo te horen heeft hij weer volgetankt.

LINDA Walgelijk.

JULIA Zuiplap. **(Er wordt op de deur gebonkt)**

HANS **(Roept achter het toneel)** Marga?!... Margaatje... suikerbeestje? Doe de deur eens open.

JULIA Dit is toch niet te geloven?! Staat hier een beetje op onze deur te bonken.

LINDA Doe alsjeblieft de deur open, voordat hij het hele huis bij elkaar brult.

FRITS Of een gat in de deur slaat.

HANS **(Achter het toneel)** Margaaaaa!!! Ik wil er in. **(Komt op, is dronken)**

Wat doen jullie hier? Waar is mijn suikerbeestje?

JULIA Die zal wel thuis zijn en dat is een verdieping hoger.

HANS **(Buigt zich wankelend naar voren en komt met zijn gezicht heel dicht bij het gezicht van Julia)** Echt waar?

JULIA Gatver!!! Je stinkt een uur in de wind smeerlap!

HANS Ik wil naar mijn suikerbeestje.

JULIA Je suikerbeestje wacht vol verlangen op je. Frits zal je wel even naar boven brengen. **(Tegen Frits op onvriendelijke toon)** Kom op Frits, breng die dronkenlap alsjeblieft naar boven.

HANS **(Frits pakt Hans in zijn kraag en gaat samen met hem af. Achter het toneel)** Margaatje... je mannetje is onderweg.

LINDA Tjongejonge... dit is toch niet normaal meer.

JULIA Ja en nu is onze soep ook nog koud geworden.

LINDA Nou, ik heb al gegeten en gedronken.

JULIA Vanwege Hans?

LINDA Ja, ook.

JULIA Wat bedoel je met ook?

LINDA Ik erger me af en toe aan het feit dat je zo onvriendelijk tegen papa doet. Dat heeft hij niet verdiend.

JULIA Ach, ik bedoel het toch niet boos. Maar ik word af en toe zo moe van zijn afwezigheid, hij loopt voortdurend te dromen. En misschien ook wel omdat... misschien ook wel omdat ik nooit eens echt een discussie met hem kan hebben. Hij wordt nooit eens lekker kwaad, is altijd maar lief. De meeste tijd luistert hij niet eens naar wat ik te zeggen heb. Hij is voortdurend ergens anders met zijn gedachten. Als er zich dan eens een situatie voordoet waarin daadkracht wordt verlangd, dan is hij er niet en moet ik het oplossen. Dat valt allemaal niet mee en uiteindelijk ben ik de boosdoener. Ik voel me zo af en toe een soort huisdraak.

LINDA Ik begrijp jouw standpunt heus wel, maar het is zo'n lieve vader en dan kan ik het niet zo goed zien dat jij... nou ja. Misschien zou je hem wat meer verantwoording moeten geven. Bovendien zouden jullie eens iets samen moeten doen. Iets wat jullie allebei leuk vinden. Papa heeft vanaf volgende week een paar dagen vrij, een mooie gelegenheid iets te gaan doen.

JULIA Misschien heb je wel gelijk, ik zal er over nadenken.

LINDA Doe dat mam. Vind je het erg als ik je met de afwas laat zitten? Ik heb met Karin afgesproken, we gaan naar de sauna.

JULIA Nee hoor, geen probleem, dat kleine beetje afwas. **(Linda geeft haar moeder een kus en gaat af. Julia begint de tafel af te ruimen)**

FRITS **(Komt op)** Zo... dronken droppie is afgevoerd.

JULIA **(Lief)** Frits? Zou jij de afwas willen doen? Het zijn maar een paar borden en dan ga ik intussen een paar boodschappen doen.

FRITS Afwassen? Wie? Ik?

JULIA Ja, dat is toch niet zo moeilijk? Als ik terug ben kunnen we iets samen doen, een spelletje misschien. **(Gaat af en komt terug met haar jas die ze aantrekt)** Je kunt me ook iets vertellen over hetgeen je vanmorgen allemaal hebt gevonden bijvoorbeeld. Ik ga nu, tot later. **(Julia af. Roept achter het toneel)** En maak nog even een bord soep warm, je hebt nauwelijks iets gegeten.

FRITS Jaja... doe ik... **(Wil naar de keuken, maar blijft dan staan en denkt na)** Ik moest iets doen in de keuken. Wat was dat nu ook alweer? **(Denkt na en ziet de bank staan)** Een klein middagslaapje, dat lijkt mij een strak plan. **(Gaat op de bank liggen)**

(Het licht gaat langzaam uit. In het donker hoort men Frits snurken. Na enkele ogenblikken gaat het licht weer aan)

JULIA **(Komt op)** Zo, de boodschappen zijn gedaan. **(Ziet Frits op de bank liggen)** Nee hè? Ben benieuwd wat er in de keuken gebeurd is. **(Doet de keukendeur open en kijkt naar binnen)** Dat dacht ik al. Goed, dat was het thema meer verantwoording. **(Buigt zich over Frits en roept)** Frits!!!

FRITS **(Komt met een schrik overeind)** Ja... wat eh... wat?

JULIA Jij zou de afwas doen. Wat heb ik daar nu aan?!

FRITS Oja, nu weet ik het weer, de afwas.

JULIA Vergeten, vergeten. Het is altijd hetzelfde met jou. Je luistert nooit eens als ik je iets zeg. Nu moet ik alles weer doen. Het gaat me niet om die paar bordjes, het gaat me om het principe. Je leeft in een eigen wereld en ik krijg de indruk dat dit steeds erger wordt. Zo kan het niet verder gaan Frits. Ik heb een man nodig waar ik van op aan kan. Volgende maand gaat onze dochter het huis uit en dan zijn wij met ons tweetjes. Hebben we elkaar dan nog iets te zeggen? Wat doen we in onze vrije tijd? Is het de bedoeling dat we dan allebei over de grond kruipen, op zoek naar stenen en de wereld om ons heen laten voor wat zij is? Nou, om je de waarheid te zeggen zie ik dat niet zitten. Er moet iets gebeuren Frits, er moet iets veranderen. **(Frits wil opstaan)** Blijf zitten, ik ben nog niet klaar.

FRITS **(Tegen het publiek)** Ik wou dat ze eindelijk haar mond eens hield. **(De kristal geeft opeens licht. Frits en Julia zien dat niet)**

JULIA **(Opent haar mond alsof ze praat, maar ze heeft geen stem)**

FRITS **(Kijkt nog steeds in het publiek en ziet Julia niet)** Zeg wat je te zeggen hebt Julia, ik luister. **(Is verbaasd over de stilte in de kamer en draait zich om naar Julia)** Wat wil je me nu zeggen Julia?

JULIA **(Gebaart paniekerig dat ze probeert te praten, maar dat ze geen stem heeft)**

FRITS Neem je me in de maling? Zojuist was je niet te stoppen en opeens geef je geen kik meer.

JULIA **(Nog steeds paniekerig. Trekt haar schouders op)**

FRITS **(Gaat naar haar toe en klopt op haar rug)** Krijg je geen lucht meer? Is er iets in je keel blijven steken?

JULIA **(Duwt Frits geïrriteerd weg)**

LINDA **(Komt op)** Nou, lekker dan maar weer. Karin is überhaupt niet gekomen. Die is onze afspraak natuurlijk gewoon vergeten en alleen naar de sauna gaan vind ik niks. **(Kijkt naar haar ouders)** Wat is er met jullie aan de hand?

FRITS Het is niet te geloven, maar je moeder is haar stem kwijt geraakt.

LINDA Wat heeft ze?

FRITS Ja, dat weet ik ook niet. Het ene moment ratelt ze aan één stuk door en het andere moment zwijgt ze in alle talen.

LINDA **(Tegen haar moeder)** Doe je mond eens open. **(Julia schudt van nee)** Mama, ik wil toch alleen maar even in je keel kijken. **(Julia doet haar mond open. Linda kijkt)** Niets te zien. Probeer eens te praten, zeg eens

aaahhh. **(Julia probeert het, maar er komt geen toon uit)** Kom mama, we gaan meteen naar de dokter. Dan moet hij maar even kijken wat er aan de hand is.

FRITS **(Gaat af en komt terug met de jas van Julia. Op zeer luide toon)** Voorzichtig en sterkte Julia.

LINDA Papa, ze kan niet praten, horen doet ze nog prima.

FRITS Oh, neem me niet kwalijk, ik verwisselde het. **(Julia en Linda gaan af. Frits ijsbeert door de kamer)** Wat een vreemde toestand. **(Denkt na)** Wat zei ik nou voordat Julia stopte met praten? **(Denkt na)** Ik weet het alweer. Ik zei, ik wou dat ze eindelijk haar mond eens hield. **(De kristal geeft weer licht. Frits kijkt verbaast)** Wat is dat? **(Gaat naar de plek waar de kristal ligt en bekijkt hem van alle kanten. Durft hem echter niet aan te raken. Gaat dan weer zitten en denkt weer na)** Ik moet eens even iets uit proberen. **(Hij staat op en zet de radio aan en gaat dan weer zitten)** Het zou een wonder zijn als de radio nu vanzelf uit zou gaan. **(Frits kijkt naar de steen die weer licht geeft. Onmiddellijk daarop gaat de radio uit. Frits schrikt en ijsbeert door de kamer. Dan pakt hij de telefoon en toetst een nummer)** Hallo Kai, met Frits. Luister, kun jij als de donder hierheen komen? **(Spreekpauze)** Dat kan me niets schelen, dan drinkt je moeder haar thee maar alleen! **(Spreekpauze)** Ja, het is belangrijk, heel erg belangrijk. Tot zo! **(Er wordt gebeld)** Mijn hemel, wie is dat nu weer? **(Frits gaat af en komt terug met Marga)**

MARGA Hoe gaat het Frits? Is Julia er niet?

FRITS Nee, ze is er niet, even weg met Linda.

MARGA En jij bent hier helemaal alleen? Nou ja, kun je met je stenen praten nietwaar? **(Frits kijkt haar verbaasd aan)** Het was maar een grapje. Je hoeft niet meteen te kijken als een koe die bang is voor onweer. **(Ze ziet de kristal)** Oh... die is mooi. Heb je die ook gevonden? **(Wil hem pakken)**

FRITS **(Springt als een wildeman overeind en brult)** Stop! Niet aanraken!

MARGA **(Schrikt)** Oké, oké, wind je maar niet zo op. Die steen zal toch wel niet meteen in duizend stukjes breken als ik hem even pak?

FRITS Neem me niet kwalijk, maar het is een heel zeldzame steen en erg breekbaar.

MARGA Het geeft niet, maar heb jij toevallig asperine in huis? Ja, niet voor mezelf hoor, maar voor Hans. Hij heeft zo'n hoofdpijn en ik vind het vreselijk als hij zo'n pijn heeft. Hoewel het eigenlijk zijn eigen schuld is. Hij zou niet zoveel moeten drinken. Maar desondanks wil ik geen onmens zijn en wel even hier vragen of jullie asperine in huis hebben.

FRITS **(Gaat af en komt weer terug met een stripje tabletten)** Alsjeblieft en tot ziens. **(Hij duwt Marga min of meer naar de voordeur. Er wordt gebeld)**

MARGA Je krijgt zeker belangrijk bezoek, dat je me zo snel de deur uit wilt werken? **(Doet de deur open en Kai staat in de deuropening)** Ach, meneer Munster, wat een verrassing. Heel spijtig voor u, maar Linda is er niet, alleen haar vader.

KAI Dat was ook de bedoeling mevrouw Petersen.

MARGA **(Stoot Kai betekenisvol aan)** Doe maar niet zo onschuldig, ik ben niet gek, ik heb ook ogen in mijn hoofd.

FRITS Ja, tot ziens Marga. **(Duwt Marga naar buiten en doet de deur dicht)**

KAI Wat is er aan de hand? Je was zo opgewonden aan de telefoon.

FRITS Kai, ik moet je iets laten zien. Ga zitten. Het is werkelijk ongelooflijk en als ik het niet zelf gezien had, zou ik het niet geloven.

KAI **(Blijft staan)** Nou nou, dat klinkt nogal spannend.

FRITS Ga nou eerst even zitten. **(Duwt Kai op de bank)**

KAI Wat is er aan de hand?

FRITS Dat zul je zo zien. Je zult het niet geloven.
KAI Ja, dat weet ik nu onderhand wel, laat nu maar eens zien wat er dan zo bijzonder is.

FRITS **(Zet de radio aan)** Nou, let op. Ik ga nu iets zeggen, jij luistert goed en je houdt tevens die steen daar in de gaten. Gesnapt?
KAI Ja.
FRITS **(Met nadruk)** Ik wil dat de radio nu uitgaat. **(De kristal geeft licht en de radio gaat uit)** En... wat zeg je daarvan?
KAI Wil je me in de maling nemen? Je doet dat gewoon met een afstandsbediener.
FRITS Kijk eens goed naar die radio, die is uit het jaar nul en toen waren er nog helemaal geen afstandbedieners. **(Staat op en ijsbeert door de kamer)** Julia hield daarstraks weer eens één van haar beroemde preken tegen me. Ergens heb ik gezegd dat ik hoopte dat ze eindelijk haar mond zou houden.
KAI Ja, en?
FRITS Opeens was ze stil en nu kan ze niet meer praten.
KAI Wat?
FRITS Ze heeft haar stem verloren, zo maar, foetsie, weg dus. Geen woord kwam er meer uit.
KAI Dat bestaat toch niet? Dat was vast en zeker toeval, misschien een stembandsyndroom of zoiets.
FRITS Linda is met haar naar de dokter.
KAI Dan zal het wel snel duidelijk worden wat ze heeft.
FRITS Kai... daarna heb ik het met de radio geprobeerd en zojuist nog een keer en jij bent daar getuige van geweest. Dat is geen normale steen, dat is een toversteen.
KAI Toversteen?
FRITS **(Denkt na en zegt dan opeens)** Ik wil dat de radio nu weer aan gaat. **(Frits en Kai kijken verwachtingsvol naar de steen, maar er gebeurt niets)**
KAI Jaja... toversteen dus.
FRITS Weet je wat ik denk? Ik denk dat wanneer je eenmaal een wens hebt uitgesproken, die niet meer teruggedraaid kan worden. Ik probeer het nog een keer, maar nu met een nieuwe wens. Iets eh... iets ongevaarlijks. **(Denkt na)** Ik zou wel een lekker stuk gebak bij de koffie willen hebben. **(Steen geeft licht en in de keuken is geluid te horen)**
KAI Wat was dat?
FRITS Ik zal eens even kijken. **(Frits naar de keuken en komt onmiddellijk terug met een schaal waarop twee stukken gebak liggen)**
KAI Je denkt toch zeker niet dat ik dat eet?! Wens onmiddellijk dat dit weer verdwijnt.
FRITS Ik zal het proberen. **(Zet de schaal ergens neer)** Het zou mooi zijn als het gebak weer zou verdwijnen. **(Er gebeurt niets)** Het lukt niet.
KAI Ja, wat had jij dan gedacht?
FRITS Kai, dat betekent dat Julia nooit meer kan praten. Nooit meer! **(Met een glimlach tegen het publiek)** Nu moet ze de rest van haar leven haar mond houden.

EERSTE BEDRIJF – TWEEDE SCÈNE
KAI, FRITS, MARGA, LINDA, JULIA, HANS

(Frits en Kai zitten met verbaasde gezichten op de bank)

KAI En nu?
FRITS Geen idee.
KAI Wat moeten we nu doen?
FRITS Geen idee.
KAI Je moet iets bedenken Frits!
FRITS **(Voor zichzelf, als in een trance)** Ik kan alles wensen wat ik wil. Ik kan alles...
KAI Frits!!!
FRITS **(Alsof hij ontwaakt)** Wat eh... wat is er aan de hand?
KAI Blijf even met beide beentjes op de grond, het experiment is nog niet afgelopen. We moeten nog iets proberen.
FRITS Wat moeten we proberen dan?
KAI Bijvoorbeeld of de steen alleen jouw wensen vervult, omdat jij hem gevonden hebt, of dat hij ook op anderen reageert.
FRITS Uitstekend idee. Nou... doe een wens.
KAI **(Schrikt)** Wie? Ikke?
FRITS Ja, natuurlijk.
KAI Nou, daar eh... daar gaat 'ie dan. Het zou mooi zijn als ik nu een glas met een lekker pilsje zou hebben. **(Er gebeurt niets)** Jammer.
FRITS Dat is dan duidelijk, de steen luistert alleen naar mij.
KAI Dat lijkt er wel op. Wat denk je, zou hij al je wensen vervullen of is er een limiet van bijvoorbeeld drie, of tien, of honderd?
FRITS In ieder geval meer als drie, want ik heb al vier wensen uitgesproken.
KAI Klopt.
FRITS Ik heb een fantastisch idee. Ook al luistert de steen niet naar jou, ik kan natuurlijk wel iets voor je wensen. Je hebt toch zeker wel een wens? Wat wil je hebben? Een auto? Een Porsche?
KAI Frits, ik heb niet eens een rijbewijs en bovendien past zo'n auto helemaal niet bij mij.
FRITS Nou ja, het hoeft ook geen auto te zijn. Bedenk iets anders. Je heb toch wel een wens? Wat zou je graag willen?
KAI **(Laat verleggen zijn hoofd hangen)** Je dochter.
FRITS Pardon?
KAI Linda.
FRITS Nog een keer graag.
KAI Linda! Verdorie nog aan toe, ik wil je dochter. Ik ben verliefd op haar. Ik ben alleen bang dat ze mij niet ziet zitten.
FRITS Kai, daar heb ik helemaal nooit iets van gemerkt. Dan had Marga het dus toch goed gezien.
KAI Neem het me maar niet kwalijk Frits.
FRITS Kwalijk nemen? Waarom zou ik je dat kwalijk moeten nemen? Integendeel! Linda is een geweldige meid en jij bent mijn beste vriend. Ik gun je mijn dochter van harte.
KAI Maar ze wil niets van me weten.
FRITS Daar komt verandering in.
KAI Hoe dan wel?
FRITS Dat zul je wel zien.
KAI Ja maar, als jij wenst dat zij verliefd wordt op mij, dan is dat toch niet haar wens? Dat is dan toch niet echt? Dat voelt zij toch niet zo?
FRITS Dat is niet belangrijk. Ik weet zeker dat zij heel diep van binnen ook iets voor jou voelt. Ik ken Linda. Ze is zich er alleen nog niet bewust van en wij gaan haar onderbewustzijn een handje helpen.
KAI En hoe ga je dat doen? **(Op dat moment wordt er gebeld)**

FRITS Verdorie, wie is dat nu weer?

MARGA **(Achter het toneel)** Hallihallo!

FRITS Oh... daar hebben we haar weer! Even kijken wat ze nu weer wil. **(Doet de deur open)**

MARGA **(Duwt Frits min of meer aan de kant en komt binnen)** Nou, wat zijn jullie hier allemaal aan het doen? Is Julia nog niet thuis? Dat is vreemd, ze is zondags altijd thuis.

FRITS **(Geïrriteerd)** Marga, wat moet je?

MARGA Waarom doe je zo onvriendelijk Frits? In dit huis staat burenvriendelijkheid hoog in het vaandel. Eén voor allen en allen voor één.

FRITS **(Ongeduldig)** Jaja... wat wil je?

MARGA Drie eieren.

FRITS **(Fluistert tegen Kai)** Zullen we haar eens verrassen?

KAI Goed idee.

MARGA Was fluisteren jullie daar? Hebben jullie het over mij?

FRITS Zoiets zou ik nooit doen.

KAI En ik ook niet.

MARGA Maar doe geen moeite, ik weet waar Julia haar eieren bewaart. **(Gaat naar de keuken)**

FRITS Ik wil dat Marga zo direct een snor onder haar neus heeft. **(Steen geeft licht. De beide mannen kijken gespannen naar de keukendeur. Marga komt terug met drie eieren en een snor onder haar neus. Frits en Kai liggen dubbel van het lachen)**

MARGA Wat valt er te lachen? **(Voor zichzelf)** Nou ja, een beetje vreemd zijn die twee altijd al geweest. **(Tegen Frits en Kai)** Hallo... gaat het een beetje? **(Mannen blijven lachen. Marga wordt nu onzeker)** Is er eh... is er iets met mij? **(Frits gaat af en komt terug met een handspiegel. Marga kijkt er in, gilt en rent de deur uit)**

FRITS Ik kan me niet herinneren dat ik ooit zo gelachen heb.

KAI Ja... geweldig!

FRITS **(Luistert)** Ojee, ik geloof dat Linda en Julia er aan komen. **(Gaat naar het raam en kijkt naar buiten)** Ja, ze komen... snel! **(In de richting van de steen)** Het zou mooi zijn als Linda zich bewust zou zijn van de liefde voor mijn vriend Kai. **(Steen geeft licht)**

KAI Ojee, waar zijn we mee bezig?

FRITS Komt allemaal goed. **(De deur gaat open en Linda en Julia komen bedrukt binnen. Kai houdt zich afzijdig, zodat de beide dames hem niet zien)** En, wat heeft de dokter gezegd?

LINDA De dokter was er niet, die heeft zondags geen spreekuur. Uiteindelijk hebben we kilometers moeten rijden naar een dokter die vandaag dienst heeft. Deze heeft niets kunnen vinden en ons een verwijsbrief voor de keel-, neus- en oorarts gegeven. Daar moeten we morgen naar toe. En wanneer die ook niets vindt, moeten we naar een andere specialist. **(Julia heeft inmiddels haar jas weggebracht en is naar de keuken gegaan. Linda ziet Kai)** Ah... Kai, je bent er ook weer zie ik. **(Ze kijkt Kai aan en lacht dan tegen hem. Kai staart haar wezenloos aan)** Hallo... gaat het wel goed met je? **(Streelt met haar hand langs zijn wang)** Kai?

KAI Het eh... het gaat me uitste... het gaat me uitstekend.

LINDA Oh, gelukkig. **(Is verlegen)** Mooi eh... mooi weer vandaag hè? Je eh... je wandelt toch graag? Heb je zin om een wandeling met me te maken?

KAI Een eh... een wandeling? Ja... graag.

LINDA Nu meteen?

KAI Nu meteen. **(Linda gaat hem voor. Bij de deur draait Kai zich om naar Frits en geeft hem een knipoog. Frits steekt beide duimen omhoog)**

JULIA **(Komt uit de keuken. Heeft twee koffiekopjes bij zich en een doek om haar hals gewikkeld. Kijkt Frits aan, wil wat zeggen en doet dan**

haar mond weer dicht. Ze zet de kopjes neer, pakt pen en papier, schrijft en laat het aan Frits lezen)

FRITS (Leest) Waar is Linda naar toe? Die is met Kai naar buiten... wandelen.
JULIA (Fronst haar wenkbrauwen. Ziet dan de schaal met gebak. Maakt een vragend gebaar)

FRITS Oh dat eh... dat heb ik gekocht... verrassing voor bij de koffie... voor eh... voor ons tweetjes.

JULIA (Glimlacht tegen Frits en geeft hem een kus op zijn wang en begint de tafel te dekken. Er wordt gebeld en Julia gaat naar de deur. Daar blijft ze staan en bedenkt zich dat ze niet kan praten. Geeft Frits een teken dat hij open moet doen)

FRITS (Doet de deur open. Achter het toneel) Ach, daar hebben we onze aardige buurvrouw weer.

MARGA (Komt naar binnen. Heeft een doek voor haar gezicht en praat achter de doek) Heb je even een scheerapparaat voor mij... ik bedoel voor Hans?

FRITS Een scheerapparaat? Heeft Hans die zelf niet dan?

MARGA Die kan hij even niet vinden.

FRITS Geen probleem. (Gaat naar de slaapkamer)

MARGA (Tegen Julia, die haar verbaasd aankijkt) Ik ben verkouden en ik wil je niet aansteken.

JULIA (Knikt)

MARGA Stoor ik jullie tijdens de koffie?

JULIA (Schudt haar hoofd)

MARGA Met lekker gebak er bij. Van de bakker of zelf gemaakt?

JULIA (Reageert niet)

MARGA Wat is er aan de hand, wil je niet met me praten?

JULIA (Wijst naar haar hals)

FRITS (Komt terug met scheerspullen) Helaas heb ik geen scheerapparaat, ik scheer me altijd met de kwast. Moet je ook doen, lekker fris.

MARGA (Kwaad) Ja... bedankt! (Rukt de scheerspullen uit Frits zijn handen) Wat is er eigenlijk met je vrouw aan de hand? Heeft ze haar stem verloren of zoiets?

FRITS Ja, zoiets. Ze is opeens hees geworden.

MARGA Vreemd, vanmorgen was er nog niets aan de hand.

FRITS Ja, zo snel kan dat gaan. Nou, tot ziens dan maar weer Marga.

MARGA (Kortaf) Ja... prettige zondag. (Terwijl ze naar de deur loopt, valt haar doek op de grond. Men ziet haar snor. Gaat snel af, deur blijft op een kier openstaan)

JULIA (Staart naar de deur, voelt dan aan haar bovenlip, schrijft dan weer iets op en geeft het briefje aan Frits)

FRITS (Leest) Het was vandaag te veel voor me. Ik drink straks koffie met je, ik ga eerst even liggen. Sorry.

JULIA (Gaat naar de slaapkamer)

FRITS (Roept haar na) Slaap lekker schat.

(Op het toneel wordt het nu donker, op een spot na, die Frits in het licht zet)

FRITS En wat nu Frits Groeneveld? Slimmerik. Je hebt een steen die je elke wens vervult en wat is het resultaat tot nog toe? **(Heel voorzichtig gaat de deur open en Hans steekt zijn hoofd om de deuropening. Frits merkt dat niet en Hans is getuige van het gesprek dat Frits met zichzelf voert)** Je vrouw heeft geen stem meer, je dochter is verliefd op je beste vriend en je buurvrouw heeft een snor. Nou, van harte! **(Diepe zucht)** Julia heeft gelijk, je bent een dromer. **(Denkt na en dan resoluut)** Maar dat is voorbij, over en uit! Vanaf vandaag worden we rijk!

We worden rijk en dan... en dan... en dan zien we wel verder. **(Hans trekt zijn hoofd terug en de deur gaat langzaam dicht. Frits kijkt verschrikt om. Het licht gaat weer aan. Frits staat op en doet de deur open. Roept) Hallo? Is daar iemand? (Doet de deur weer dicht en loopt naar de steen)** Het zou toch... Het zou mooi zijn als ik... als ik... een miljoen euro zou hebben. **(Doet zijn ogen dicht en houdt zijn handen tegen zijn oren. De steen geeft licht. Dan loopt Frits naar de kast en opent deze. Onmiddellijk doet hij de kast met een klap dicht. Hij haalt diep adem en opent dan heel voorzichtig de kast. Hij pakt er een bundel bankbiljetten uit. Kijkt hier vol verbazing naar. Dan recht hij zijn rug)** Mag ik mijzelf even voorstellen? Frits Groeneveld, **leeftijd noemen**, van beroep bibliothecaris en vanaf vandaag... miljonair. **(Gooit de bankbiljetten in de lucht en lacht schaapachtig)** Zo en nu een borrel. **(Frits af naar de keuken)**

DOEK